מתני' מוסר בעלייה. שתין עלייה בכלל בית: **הנודר מן עלייה כו'**. דברי הכל לתין בית בכלל עלייה: **גמ'** ר"מ היא. דתמר עלייה לאו בכלל בית היא: **דתי וכו'** (ע). בבית תרן ממש דמחובר בארעא הוי בית: עלייה דלא מיחבר בארעא לא הוי בכלל בית תרן ולהכי בעי קרא לרבויי דהואיל דסמיכא לתקירות הבית ממומה: **שמומר לחכירו בית שכשיחי אני מוכר לך מרפסו עלייה. לשרשות לו עלייה.** דתין עלייה בכלל בית: **לימא ר"מ היא.** דתמר תין [עלייה]בכלל [בית]:**אפי' תימא רבנן** לא תימא עלייה ממש (ב) מתי עלייה דקתני: **מעולה שבגגותין**. הבית המשובח שבבתיו לריך ליתן לו היכא דקתמר"ב בית בביתי"לאבל לי הוה תמר בית שבבתי אני מוכר לך מראהו עלייה. דאל"ל בית שבביתי אני מוכר לך"אבל בית' סתם אינו מראהו עלייה, לימא רבי מאיר היא? **אפילו תימא רבנן** מאי "עלייה"*מעולה **שבבתים: מתני'** הנודר מן המטה מותר בדרגש דברי רבי מאיר וחב"א דרגש בכלל מטה. הנודר מן הדרגש מותר במטה: **גמ'** מאי "דרגש"? אמר עולא **ערסא דגדא**, אמרי ליה רבנן לעולא הא *דתנן [כשהן מבדין אותו, כל העם מסובין על הארץ והוא מיסב על הדרגש *כולה שתא לא יתיב עלה ההוא יומא יתיב עלה: שתתקף לה רבינא מידי דהוה אבשר יין-דכולה שתא אי בעי אכיל ואי בעי לא אכיל ההוא יומא אגן יהבינן ליה אלא הא קשיא דתניא דרגש לא היה כופהו אלא זוקפו ואי אמרת ערסא דגדא הוא והתניא *הכופה את מטתו לא מטתו בלבד הוא כופה אלא כל מטות שיש לו בתוך הבית הוא כופה לא לא קשיא מידי

מתני' מן הבית מותר בעלייה. דלרבי מחיר עלייה ליתח בכלל בית ולרבנן פליגי עליה דסבירא להו דעלייה בכלל בית מיהו מודו דהנודר מן העלייה מותר בבית: דרגש. מפרש בגמ': *מותר ליכנס לתתומה. תוך תלפיס לתמה הממוקים לעיר: **לעיבורה**. תוך שבעים תמה ומזריים שמוך לעיר: **מן התגך ולפנים**. מסתימת הדלת ולפנים לחבל מה שעומד לחון כשהדלת טעלת: **גמ'** בבית דכתיב בנעני בתים דהייט בבית תרן לתוזקם לרבות לת היליע לך היל הגירסא בנסחאות ולתרו בתוספות דלת גרסי' ליה דהל בת"כ תמיל מיפכל בקרות הבית ולל בקרות היליע ולפיכך כתב הרב ר' משה בר שימון ז"ל דלל גרסיון הכל יליע ללל לבוע לומר בית לבוע במיני לבעוים ולמלריך לרבוי דכל"ל ליף מנעני בגדים שהלבועים לין מטתלין בבגדים* דכתיב בגמ' ופשתים מה פשתים שלל משתנו לף לתר בבית תרן כתיב · לומר רבוי: **בבית תרן כתיב · מראהו עלייה.** שם לית מוכר לומר לו ללוקח עלייה מכרתי לך תע"ג דגריעא דיד לוקח על התתומה: **ליתא ר"מ היל ולל רבנן** · דלרבנן תע"ג דלל תמר בית בביתי ללל בית תני בית מוכר לך מראהו עלייה בכלל בית: **מאי עלייה מעולה שבבתים** · ות"ק מראהו עלייה ע"כ של מוכר לריון לתמר ליה בית בביתי לריך לבדור לו המעולה ודוקל לתמר בית בביתי הל תמר בית סתם לל תלל מראהו גרוע והך מסקנל דהכל מתלפל למסקנת הפ"ב דמנחות (דף קח:) לתמר הסם שור בשורי הקדש הגדול הקדים תור בתורי קלמר ולקשיון עליה מהל לתמר רב חונל בר חייל משמיה דעולל בית בביתי לתי מוכר לך מראהו עלייה מתי לתו עלייה ממש ופרקי' לל מתי עלייה מעולה שבגכסתו מיתיבי בית בביתי לתי מוכר לך נפל מראהו נפול עבד בעבדי לתי מוכר לך מת מראהו מת ולם לימת ליחוי ה' נפל וה' מת לתמר ליה לוקח קלמרת שתני לוקח דיד בעל השטר על התתומה השתח לתתים להכי עלייה ממי דגריעא יד בעל השטר על התתומה ולפוס הך מסקנל דלתמרי' דעלייה ממש קלמר דגריעא משמע דליכל לתוקמה לדבר הוע כרבנן דלם כן למה לי בביתי דקלמר לפי' בית ממי עלייה בכלל בית הוא ולי הכי לפכל דקיימל לן בכ' מחיר מיהו כתב הרמב"ן דלפי' למסקנת דהסם הל דבר הוע כרבנן לתיל דליכל לומיר מלוה שבכתים ולל נקט בית סתם לל מיבעיל קלמר לל מיבעיל בית סתם דמראהו עלייה דגריעא הלל לפי' כי לתמר בית בביתי דבכי הלי גוונל למעליותל משמע דלתמרי' סתם הגדול הקדים לפי' כי גבי לוקח מראהו עלייה דגריעא הילך ליון דלפוס מסקנת דהסם ליכל לומיר דמימריס דרב הוע כרבנן לתיל נקיטינן כוותייהו דעלייה בכלל בית וכן פסק הרמב"ם ז"ל [פ"ש מהלכות מלירים הלכה ט"ו] : **ערסא דגדא** · טהגין היו להניח מטה לתול הבית גדא תול ודומה לו בסוף פרק במה יולאה (שבת דף סו:) גד גדי וסטוק לת: **כשהיו מכרין לותו**· לכהן גדול [ל"ל נמלך] שתירצו לו תבל ומתני' היל בפרק כהן גדול: **בולה שתא** יתיב עלה · עד עכשיו לל ידע על לותו מטה · שהרי מונחת היל נסר הבית והשתא דתבל הוא יתיב עלה מהיכל תיפוק לן: **נומל קרביטיו**· מתיר כבייטיו לף לתר כבייטיו והוליל לת הכעוב לפי שהוקשו לת הכעוב בנגדים שבתים ועבדים בנגדים ולייטיו כתוב למעט כותי בנגדים שבתים מה פשתן שבגד פשתים מה פשתן

הגהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה כ' מחיר וכו' דתי' וכו' בס"ד ותח"כ מ"ס בבית תרן וכו' ממש לית ליה מעולה דל"ת: (ב) ד"ה תפילו תימא וכו' ממש לית ליה מעולה דל"ת: (ג) ד"ה כשהן וכו' תבל כל העם וכו' בס"ד: